

Buitenlandsche berigten.

DUITSCHLAND.

Het Volkshuis van het Erfurter parlement heeft den 25sten dezer den heer *Simson* tot definitiven voorzitter gekozen. Die afgevaardigde behoort tot de ondertekenaars van het programma des heeren *von Bodelschwingh*, wier aantal laatstelijk reeds tot 110 geklommen was. Van goederhand wordt uit Erfurt het volgende gemeld: » Nu het parlement bijeengekomen is, begint bij velen de hoop te verzwakken, die zij daarop gevestigd hadden. Wel is het waarschijnlijk dat de voorstellen van den raad van administratie zullen worden aangenomen; maar hoeveel of hoe weinig daarmede gewonnen zal zijn, is eene vraag, die niemand durft beantwoorden. Men koestert, om het onbewimpeld te zeggen, geen vertrouwen ten aanzien van het ernstig gemeende van en het volharden in de politiek, die tot de bijeenroeping van het parlement geleid heeft. Ten aanzien van het ministerie *Brandenburg-Manteuffel*, en den raad van administratie met den heer *von Radowitz* aan het hoofd, voedt men wel geen twijfel, ofschoon het zonderling zou kunnen voorkomen dat de Pruisische ministers als afgevaardigden reeds twee maal, hoewel in zaken van ondergeschikt belang, tegen den raad van administratie, zelis waanneer zij het in het besluit om de constitutie van 28 Mei tot stand te brengen, volmaakt eens zijn, — wat vermogen zij tegen de wankelmoedigheid of ondubbelzinnig vijandige stemming der noven? Hanover en Saksen zijn, omdat zij zich aan het verbond onttrekken willen, voor het rijksgezag gedaagd; men behandelt zo inmiddels als regtens nog leden van het verbond van 26 mei zijnde; naar alle waarschijnlijkheid zullen zij veroordeeld worden tot de vervulling der verplichtingen, die zij jegens den hondsstaat op zich genomen hebben; — maar wie zal de uitspraak van het gerechtshof ten uitvoer leggen! En indien Baden en Keurhessen zich morgen onder een of ander voorwendsel insgelijks van het verbond willen afscheiden, wie zal het hun beletten? Meer dergelijke vragen betreffende het geheele dool en de duurzaamheid van het verbond worden gedaan, die het overbodig of minder raadzaam schijnt te herhalen.

» Bovendien is men nog geenszins verzekerd van de meerderheid in de beide huizen, met name in het Statenhuys. Gelijk boren gezegd werd, is de aanneming in massa der voorstellen van den Raad van Administratie, in den geest van het programma van *von Bodelschwingh*, wel waarschijnlijk, maar toch niet in die mate, dat men zich niet ook op eene tegenovergestelde uitkomst zou moeten voorbereiden; en indien men mogt besluiten om het ontwerp der constitutie, reeds nu, en vóór de aanneming aan eene wijdoopige herziening te onderwerpen, dan behoeft het geen betoog dat daardoor het geheele werk der staatsregeling groot gevaar zou loopen schipbreuk te lijden. Hierbij komt, dat het aantal der afgevaardigden welke herwaarts gekomen zijn met het erkende dool om het verbond van 26 mei te niet te doen gaan, geenszins gering is, en vermoedelijk zijn er niet weinigen welke dezelfde bedoeling hebben, zonder er openlijk voor uit te komen.»

— In de zitting van de Hanoversche Eerste Kamer van den 23sten dezer, heeft de minister *Benningsen* op eene interpellatie, betrekkelijk het onlangs plaats gehad hebbend vertrek van den Pruisischen gezant uit Hanover, geantwoord, dat deze interpellatie der regering zeer welkom was, vermits zij zich daardoor in staat gesteld zag alle mogelijke verkeerde uitleggingen tegen te gaan. De minister herhaalde de reeds vroeger gegeven verzekering, dat de Pruisische gezant niet formeel teruggeroepen was. De zaak had zich aldus toegedragen: den 7den dezer had de minister van Buitenlandsche Zaken van den Pruisischen gezant de officiële mededeeling ontvangen, dat hij door zijne regering gelast was zijnen post te Hanover tot nader order te verlaten. De redenen, welke de Pruisische regering tot het geven van dat bevel genoopt hadden, waren niet medegedeeld geworden. De Hanoversche regering had dus geene aanleiding gehad, om ten deze aan het bestaan eener politieke reden te gelooven; ook was de Pruisische gezant vroeger menigvuldige malen afwezig geweest, en kort te voren in Berlijn als lid van de Erfurter vergadering verkozen, weshalve men kon vermoeden, dat het bewuste bevel geen ander doel had, dan om den gezant de gelegenheid tot het waarnemen van andere bezigheden te verschaffen. Eerst zeer onlangs had de regering uit de openbare dagbladen vernomen, dat andere redenen tot de beschikking van het Pruisische gouvernement aanleiding konden hebben gegeven. Uit eene door de dagbladen openbaar gemaakte circulaire depêche aan de Pruisische gezantschappen, was natieljk gebleken, dat het bedoelde bevel in verband stond met de houding, die het Hanoversche gouvernement ten aanzien van het verdrag van 26 mei des vorigen jaars had aangenomen. De minister had geene reden om aan de echtheid dier depêche te twijfelen, ofschoon hij deswege geene stellige verzekering kon geven. Overigens uitte hij den wensch, dat de Kamer zich voor 's hands met deze inlichting mogt vergenoegen, en voegde er bij dat de regering zich in het geval bevond, van eerstdaags eene nieuwe

mededeeling omtrent den tegenwoordigen stand van het vraagstuk der Duitsche staatsregeling te moeten doen.

Frankfort, 25 maart. Uit Bucharest meldt men, dat de Russische troepen zich gereed maken, om de Donau-vorstendommen te verlaten. Zij hebben den terugmarsch begonnen.

— De half officiële *Neue Munchen. Ztg.* wil berichten uit Turijn, Florence, Rome en Napels hebben ontvangen, die melden, dat nieuwe woelingen onder de democraten en ontevreden van alle klassen zich schijnen te openbaren, en met eene nieuwe uitbarsting dreigen.

— Uit Petersburg wordt gemeld, dat alles door het Russische kabinet zal worden aangewend, om de hervatting van een oorlog tussehen Denemarken en Pruisen te voorkomen, doch zoo die pogingen tot geen goed einde mochten leiden, Denemarken krachtadig door Rusland zou worden ondersteund.

— Men wilde heden weten, dat het Wurtembergse ministerie zijn oetslag had ingediend; men hield dit echter voor ongegrond.

Frankfort, 26 maart. Brieven uit Athene van den 12den, bevestigen, dat de aangekomene depêches uit Petersburg van den 9den, algemeene tevredenheid gewekt hebben, wegens de krachtige houding, welke Rusland tegenover Englands eischen van de Grieksche regering aanneemt. Het gedrag van den Russischen gevolmagtigde *Persiani* wordt ten volle goedgekeurd. Het Russische kabinet verlangt de stellige ophoffing der dwangmaatregelen. Het door Engelsch geld ondersteunde blad *Elpis* en de vrienden van den heer *Wyse*, gaven in de laatste dagen duidelijk te kennen, dat de dwangmaatregelen weldra en met nog grooter gestrengheid weder zouden beginnen. Men hoopte intusschen algemeen, dat baron *Brunow* te Londen, waar de voornaamste onderhandelingen plaats hebben, krachtig zoude protesteren tegen het terughouden der gekaapte schepen.

— De Wurtembergse Kamer maakt zwarigheid, de door de regering verlangde bewilliging tot de heffing der belastingen tot het einde van juni, toe te staan. In hare jongste zitting hebben de meeste redenaars der oppositie-partij er op aangedrongen, deze bewilliging slechts tot het einde van april te verleenen. Alles schijnt aan te duiden, dat ook deze Kamer, zoo niet ontbonden, althans weldra verdaagd zal worden. De Kamers in Duitschland dienen eigenl. niets anders, dan om belastingen te bewilligen, en bezitten magt noch invloed, daar waar het er op aankomt, om de regten en vrijheden des volks te verzekeren. Ook te Erfurt is niet alles zoo als men het wenschte; de rede of boodschap, waarmede de heer *von Radowitz* de zittingen heeft geopend, heeft velen ontmoedigd door de koude en onzigtige toon, die daarin heerschte, en waarbij zichtbaar de verlegenheid der Pruisische regering doorstraalde.

Wenen, 22 maart. Een der hatelijkste maatregelen, die in den laatsten tijd in Hongarije genomen zijn, is ongetwijfeld die der oorlogsbelasting, welke aan alle Israëlitische gemeenten, met uitzondering van die van Presburg en Temeswar, is opgelegd. Er zijn maanden noodig geweest om het onregvaardige van eene dergelijke straf te erkennen, die schulden en onschuldigen zonder onderscheid treft.

Men is er dus van teruggekomen, en men heeft bepaald, dat de joden welke zouden bewijzen dat zij noch middellijk, noch onmiddellijk deelgenomen hadden aan de revolutie, van die belasting vrij zouden zijn. Maar de billijkheid van die bepaling is slechts schijnbaar; want er zijn maar zeer weinig personen die niet overtuigd kunnen worden van tot de tweede categorie behoord te hebben, zoo als b. v. zij die levensmiddelen, ammunitie geleverd, kleederen gemaakt hebben enz. Hetgeen zou schijnen te bewijzen dat ten minste de agenten der regering de quaestie, onder deze nieuwe bewoordingen gebracht, aldus begrijpen, zijn de woorden die aan den bevelhebber van het district van Pesth, graaf *Mucchio*, worden toegeschreven, woorden die, als zij waar zijn, bewijzen dat *Machiavel* niet geheel gestorven is.

Hij zoude aan de commissie van administratie der Israëliten van Pesth gezegd hebben, dat in ieder geval de eerste termijn der oorlogsbelasting, aan al de joodsche gemeenten opgelegd (en die in het geheel 2,300,000 florijnen bedraagt) den 31sten van de maand betaald, en het nieuwe ministeriële besluit aldus moet uitgelegd worden, dat de families en gemeenten eerst hare onschuld moeten bewijzen, om regt te hebben hare gestorte sommen terug te vorderen.

Het is onmogelijk dit bewijs te leveren, als het genoeg is, om schuldig te zijn, dat men, schoon dikwijls uit nooddwang, indirect deelgenomen heeft aan de revolutie die Hongarije geteisterd heeft. Maar wie ziet niet in, dat, al bestaat de mogelijkheid om het bewijs te leveren, de belasting nog hatelijker zoude worden, als, nadat vele gemeenten en families zich van de beschuldiging gezuiverd en daardoor van de belasting vrij gemaakt hadden, het geheele cijfer daarvan hetzelfde bleef en zij er mede belast moesten blijven, die niet zoo gelukkig geweest waren, het gevorderde bewijs te leveren. Het ministeriële besluit laat ongelukkig al die punten geheel in het onzekere. Wij willen hopen dat de regering daarover spoedig enig licht zal verspreiden.

Wel verre dat de lijst der veroordeelingen in Hongarije gesloten is, is het getal der betrokkenen Magyaren, wier proces reeds geïnstrueerd is, nog aanzienlijk. Te Pesth alleen telt men er 2000 onder de burgers, en alle bevinden zich voorloopig in vrijheid onder borgtocht, met uitzondering van drie ex-afgevaardigden, die eene belangrijke rol in de laatste revolutie gespeeld hebben; het zijn *Nyary*, *Irinji* en de Wallachijer *Murgu*, die in het Nieuw Gebaude te Pesth zijn opgesloten en spoedig gevonnisd moeten worden.

Eenige bijzonderheden omtrent hen zullen niet onbelangrijk zijn.

Paul Nyarij die, vóór de omwenteling, de tweede en na maart de eerste vice-Palatijn van Pesth was, heeft altijd tot de oppositie behoord. Hij onderscheidde zich vooral den 15den maart 1848. Toen in den eersten storm der revolutionnaire beweging, de stad Pesth met schrikkelijke voorvallen bedreigd werd, waren het zijn moed, zijne tegenwoordigheid van geest en zijn invloed op het volk die de woeste driften, welke op het punt waren uit te barsten, in toom hielden. Het is waar dat hij deel nam aan de redactie van het manifest van Hongarije aan Europa; dat hij zitting had in het comité van verdediging, zamengesteld uit *Kossuth*, *Madarass*, *Patay*, *Palfy* en hem; dat hij in de Kamer zijne plaats had aan de uiterste linkerzijde bij *Telcki*, *Perczel*, *Patay* en *Madarass* en dat hij de openbaarmaking voorstelde van de correspondentie, gevoerd tussehen *Jellachich* en den Oostenrijkschen minister van Oorlog, den ongelukkigen graaf *Lator*; maar hij was het ook die het voorstel deed en liet vorgeaan der amnestie ten gunste der magnaten, die zich niet aan de zaak der Magyaren hadden aangesloten, zoo als *Appony*, *Stephan Szirmay*, *Josika*, *Szögenyi*, *Almasi* enz.; die, toen de Juraten het kamp der Magyaren wilden overrompelen om aan de generaals rekenschap te vragen van hunne werkeloosheid tegen den Banaus, hen met de enkele woorden deed terug trekken: »als gij zoo veel moed hebt, waarom neemt gij dan geene dienst in een corps vrijwilligers?» — die, toen men voorstelde de goederen van graaf *Sandor*, schoonzoon van prins *Metternich*, verbeurd te verklaren, zich daartegen verzette en hem verdedigde met te zeggen: »kunt gij het iemand als eene staatkundige misdaad aanrekenen dat hij voor zijne gezondheid de baden te Ischl gebruikt?» enz. enz.

Door al deze antecedenten heeft *Nyary*, die overigens nimmer volkomen met *Kossuth* overeenstemde, zich de sympathiën zijner tegenstanders verzekerd, en men zoude het betreuren dat hij de doodstraf moest ondergaan, waarmede hij, naar men zegt, bedreigd wordt. Men verzekert overigens dat hij zich met zooveel kracht, talent en scherpsinnigheid verdedigt, dat hij daardoor zijne regters zelven achtung inboezemt.

Irinji, lid der tweede kamer, bekwaam letterkundige, nam deel aan de redactie van de *Hirlap*, een oppositie-blad, dat hem, om een staatkundig artikel, in een tweegevecht wikkelde met den redacteur van *Tigymezo*, een conservatief blad. In de maart-dagen, betoonde hij zich een der werkzaamste personen der beweging, en later was hij een der warmste aanhangers van de republiek. Toen deze was gevallen, wilde hij naar buiten 's lands vlugten doch hij werd te Grätz gevangen genomen en naar Pesth gezonden, waar hij zijn vonnis wacht.

De derde, *Euphemus Murgu*, die uit het Banaat en een Walachijer van oorsprong is, was afgevaardigde van Krasso. Voor eenige jaren had deze heethoofdige revolutionnaire zich in eene Servische zamenzwering tegen de Magyaren gewikkeld. Gevangen genomen en door de Oostenrijksche regering terecht gesteld, werd hij tot eene gevangenisstraf van onderscheidene jaren veroordeeld, die hij in het Nieuw Gebaude te Pesth moest ondergaan.

Toen, in de maart-dagen, de Magyaren de staatkundige gevangenen bevrijdden, schonken zij ook de vrijheid aan *Murgu*, schoon hij als anti-Magyraar gevangen zat. Die edelmoedigheid maakte zulke eene indruk op hem, dat hij met de grootste geestdrift de zaak der Magyaren omhelste, zich naar het banaat begaf, dat beschouwd kan worden als de sleutel van het zuiden van Hongarije en aldaareene Servische tegen-revolutie ten gunste der Hongaarsche partij trachtte te bewerken. Maar dit mogt hem niet gelukken, omdat het Magyaarsche ministerie aarzelde aan de Serviers het regt toe te kennen zelven kunnen patriarch te verkiezen, dat altijd mistrouwen en haat bij hen onderhield.

In spijt van al zijne pogingen, konde *Murgu* geene Magyaarsche partij in het banaat tot stand brengen. Na de val van *Kossuth* trachtte hij te vergeefs zich door de vlugt, aan het lot dat hem wachtte, te onttrekken.

ENGLAND.

Londen, 26 maart. Op het einde der zitting van het Lagerhuis op gisteren, stelde de heer *Trelawney* voor, eene commissie te benoemen tot het aanvangen van een onderzoek naar het beheer der goederen van Lancaster en Cornwall, die het apanage van den Prins van *Wallis* zijn; de voorsteller wenschte aanmerkelijke bezuinigingen in dat beheer gebragt te hebben. De *procureur-generaal* verzette

zich tegen het voorstel, als zijnde zulks niet van de bevoegdheid des parlaments. Naar aanleiding daarvan werd het dan ook door het huis verworpen. Vervolgens werden de discussiën aangevangen over de bill tot vermindering van het tractement van den opperregter in het *Court of Queens Bench* tot op £ 8000 en van dat van den opperregter in het *Court of the Common Pleas* tot op £ 7000. Een amendement van den heer *Henley*, om het tractement van den eerste op £ 7000 vast te stellen, werd met 86 tegen 36 stemmen verworpen en de bill vervolgens aangenomen. Hetzelfde was het geval met de bill tot afschaffing van het regt op de metselsteenen; er werd nog een additioneel artikel bijgevoegd, houdende dat de op dit oogenblik in den handel zijnde steenen, afschrijving van de helft van het regt zullen genieten.

— De commissie voor de groote tentoonstelling van 1851 heeft bepaald, dat er buiten de ontworpen premien en geldelijke belooningen, ook medailles aan de bijdragers zullen worden uitgereikt. Deze medailles zullen van brons en in drie klassen verdeeld zijn, naar mate van de verdiensten der bekroonde werken; zij zullen het portret van de Koningin en Prins *Albert* dragen. De commissie heeft een wedstrijd geopend voor de teekening dier medailles en daartoe de kunstenaars uit alle landen uitgenoodigd. Een prijs van £ 100 is uitgelooft voor ieder der drie teekeningen die goedgekeurd zullen worden, en een prijs van £ 50 aan elke der drie het naast bij de bekroonde komende teekeningen. De teekeningen moeten voor 1 juni aanstaande bij den secretaris der commissie ingeleverd worden.

De commissie heeft besloten, dat de jury's tot toewijzing der prijzen aan deelnemers aan de tentoonstelling, voor de helft uit Engelschen en voor de helft uit vreemdelingen zullen bestaan.

— Gisteren, den jaardag der opening van den tunnel onder de Theems, hebben de directeurs ter viering van dien dag een groot feest in dien onderaardschen gang gegeven; de geheele tunnel was met vlaggen, schilderijen, veelkleurige lichten, tenten met allerlei verscheiningen, muzikkorpsen, enz. opgevuld, terwijl duizende wandelaars de bogen doorkruisten; het feest zal drie dagen duren.

— **Ll.** Vrijdag zijn in *Vauxhall Gardens* proeven genomen met het nieuwe blusmiddel van den heer *Philips*. Een lichtig opgetimmerd gebouw, met terpertijn en teer bestreken, werd in brand gestoken. De vlammen maakten spoedige vorderingen en toen rigtte de uitvinder eene zijner machines naar den brand, en wierp daarop een stroom van zijnen gasdamp, welke in eene halve minuut de vlammen en den brand volkomen bluschte. De toestel, waarvan de heer *Philips* zich bij deze gelegenheid bediende, was niet grooter dan eene groote koffijkan, en bestaat uit drie in elkander gevoegde tinnen doozen, die met elkander gemeenschap hebben. Onder in den toestel is een weinig water, in de middelste afdeeling bevindt zich eene compositie, gelijkende naar vorm en kleur op eene kluit turf, in welker midden een fleschje met zwavelzuur en chlor. potass. gevuld, en hetwelk verbrijzeld wordt, wanneer men den gasdamp verkrijgen wil.

— Ook in de Vereenigde Noord-Amerikaansche Staten heeft om de tien jaren eene algemeene volkstelling plaats; de uitkomsten daarvan zijn geweest:

in 1790.	2,929,827 zielen.
1800.	5,305,925
1810.	7,239,814
1820.	9,638,131
1830.	12,866,920
1840.	17,063,353

Wanneer de vermeerdering van bevolking in gelijke verhouding blijft toenemen, zal men bekomen:

in 1850.	22,750,000 zielen.
1860.	30,333,000
1870.	40,444,000
1880.	53,925,000
1890.	71,900,000
1900.	95,866,000

De oppervlakte welke het grondgebied der Vereenigde Staten, sedert de inlijving van Texas en van Californië beslaat, is 120,000 geografische kwadraat mijlen en alzoo tienmaal grooter dan die van Duitschland. Volgens de beste berekeningen telt Duitschland 45 millioen inwoners en derhalve zouden de Vereenigde Staten er 450 millioen kunnen bevatten.

BELGIË.

Brussel, 27 maart. Gisteren heeft er op het einde der zitting van de Fransche Wetgevende Vergadering een incident plaats gehad, dat van eenen ernstigen aard scheen te zullen worden, doch dat onder algemeen gelach is geëindigd. De heer *de Larochefajacquelein* heeft aan den voorzitter een voorstel doen toekomen, ten doel hebbende om tegen den 1sten juni aanstaande een beroep te doen op het Fransche volk, opdat het zich zoude verklaren over de quaestie van de monarchie of de republiek. De heer *Dupin*, die het voorzitterschap in de vergadering bekleedde, wilde dit stuk niet voorlezen, daar hij het in strijd achtte met de constitutie; maar de vergadering heeft zelve de voorlezing verlangd; toen zij met het voorstel bekend was gemaakt, heeft zij daarna met eenparigheid van stemmen en zonder discussiën de *question préalable* aangenomen.

Klaarblijkelijk was het den legitimistischen afgevaardigde niet ernstig gemeend met dit voorstel, want hij is niet eens zelf verschenen om het te ondersteunen. Het zal echter aardig zijn te zien hoe het door

de organen van zijne partij beoordeeld zal worden. Gedurende den overigen tijd der zitting werden de discussiën over de begrooting voortgezet.

Er hebben geruchten van wijzigingen in het ministerie, aan de beurs van Parijs geloopt. Men sprak van de afstoting van den heer *Fould*, van de terugkomst van den heer *Passy*. Er bestaat echter voor die geruchten geen grond. Ook sprak men er van dat het tegenwoordig ministerie zeer ontmoedigd zoude zijn door den tegenstand, dien zijne beperkende wetten, vooral die tegen de drukpers, ontmoeten.

Laatstgecomede is gisteren door de commissie onderzocht. Het is stellig, dat zij door haar geheel gewijzigd is, vooral wat de departementale dagbladen aangaat. Hierop zal, ten slotte, de beweging uitloopen, die door de dagbladen van Parijs ten opzichte van dit ontwerp gemaakt is. De commissie zal er wijzigingen inbrengen, die de politie voor de departementale dagbladen zeer gemakkelijk zal doen worden, maar zij zal aan de wet weinig verandering ten voordeele der Parijsche bladen maken, zoodat de gecomendeerde wet hunnen toestand nog wel slechter zoude kunnen doen worden, dan het geval zoude zijn door het ontwerp, hetwelk door de regering is aangeboden.

Te midden van den oorlog, dien de Parijsche bladen van alle kleuren aan dit ontwerp verklaard hebben, is het daarenboven opmerkelijk, dat elk van hen afzonderlijk verklaart, dat die wet hem niet zal bereiken, noch beletten de in het licht-verschijning te doen voortgaan; vervolgens, dat zij voordeelig zal zijn voor de organen der partij, waartoe zij behoort, ten koste van die der tegenovergestelde partij. Zoo verzekeren al de democratische bladen, van de *Presse* tot de *Voix du Peuple*, dat de invloed en de publiciteit der roode pers, door de aanneming der wet zoude toenemen. De gematigde bladen verzekeren hetzelfde wat hen betreft. Het komt ons daarom voor, dat er niet zooveel reden bestaat om het ontwerp zoo heftig aan te vallen. Alle moesten het daarentegen verdedigen, en de vergadering had niets anders te doen, dan het met geestdrift en bij acclamatie aan te nemen.

Eene andere opmerking, die wij moeten maken, omtrent eene der bepalingen van het ontwerp, die aangaande het zegel, — is, dat die dagbladen zich op eene eenigzins revolutionnaire manier van die klausters hebben bevrijd. Het zegel is in Frankrijk niet wettelijk of wettig, afgeschaft zoo als in België. De dagbladen bevrijdden zich met geweld en op eigen gezag daarvan, na de revolutie van februari. De voorloopige regering, die geld noodig had, meende zelfs te moeten herinneren, dat het zegel niet was afgeschaft en de dagbladen zich daaraan moesten blijven onderwerpen. Aanstonds had er eene soort van opstand plaats onder de Parijsche bladen van alle kleuren, en de voorloopige regering, die niets minder dan sterk genoeg was om aan eenen dergelijken storm het hoofd te bieden, waren de handen gebonden. Tegen wil en dank zag zij zich genoodzaakt voor de bedreigingen der pers onder te doen en de opheffing van het zegel te handhaven. Dat de democratische bladen uit zulk een revolutionnair feit een regt willen afleiden, is te begrijpen; maar van de gematigde bladen is dit minder verklaarbaar.

De berigten uit Rome en Portici blijven mededeelen dat de terugkeer van den Paus naar zijne hoofdstad, eene bepaalde zaak is, die evenwel Z. H. onder de tegenwoordige omstandigheden, zeer tegen de borst stuit. Op den dag der laatste tijdingen kende men overigens den uitslag der Parijsche verkiezingen van 10 maart, nog niet, en men blijft het er voor houden, dat de personen die den H. Vader omgeven, dezen wel als voorwendsel zouden kunnen gebruiken, om hem tot een nieuw uitstel te doen besluiten.

In een bericht uit Rome aan de *Times*, van den 15den maart, wordt aan den terugkeer van den Paus; niet in zijne staten, maar in Rome, zijne hoofdstad, getwijfeld.

De *Costituzionale* van Florence meldt dat, daar de Toskaansche regering had voorgesteld, de beslissing der quaestie betreffende de door Engeland gevorderde schadevergoeding voor Engelsche onderdanen die te Livorno wonen, en geleden hebben door het beleg dier stad, — aan de bemiddeling eener andere mogendheid op te dragen, — de Engelsche regering dit voorstel aangenomen en het Sardijnische gouvernement als bemiddelaar zoude aangewezen hebben.

De *Patris*, die dezelfde tijding mededeelt, voegt er bij, dat de keuze van het Sardijnische gouvernement tot bemiddelaar, op aanstoken van Oostenrijk, dat zoude hebben aangeraden Rusland te kiezen, door de Toskaansche regering zoude zijn afgewezen.

De *Riforma* beweert dat de Koning van Napels, door Catanasche uitgewekenen gesmeede republikeinsche zamenzwering ontdekt zoude hebben. De Koning zoude den Engelschen gezant, den heer *Temple*, daarvan aanstonds onderrigt hebben.

Brieven uit Lissabon van den 19den maart melden dat de gestrengheid van het ministerie *Costa Cabral* tegen den hertog van *Saldanha*, blijft bestaan en dat de toestand hoe langer zoo meer gespannen wordt. Bij een nieuw besluit is de hertog onziet van zijne functiën als lid van het Hoog Militair Gerechtshof en adjudant des Konings. Volgens de Engelsche bladen zoude die maatregel, in verband met die welke zijn voorafgegaan, eene hevige verbittering veroorzaakt hebben. Echter bleef het

land rustig en de Kamer zette hare langdurige discussiën voort over het wets-ontwerp, strekkende tot beperking der vrijheid van drukpers, zonder dat het mogelijk was het einde daarvan te voorzien.

— In Frankrijk worden de gezworenen sedert de nieuwe orde van zaken, even als de vertegenwoordigers der natie, bij regtstreeksche verkiezingen benoemd, en zijn alle burgers gerechtigd als zoodanig zitting te nemen, om uitspraak over hunne medeburgers te doen. — Nu moge de wet allen hiertoe bekwaam achten, de weêrbarstige natuur schijnt zich met dat stelsel van algemeene bekwaamheid nog maar niet te willen vereenigen; de beide volgende staaltjes kunnen tot staving hiervan dienen:

Een jury had onlangs uitspraak omtrent een beschuldigde te doen; twee nog in zoodanig iets onbedreven leden, vroegen een derde, hoe zij met hunne stembriefjes te leven hadden. Het antwoord was: de vraag is of de gevangene werkelijk schuldig is? gij moet uwe briefjes dus invullen met ja of neen. — Zij namen dat antwoord letterlijk op, en hunne briefjes verschenen met de woorden: ja of neen. Toen nu de voorzitter vroeg, wat dit beteekenen moest, was hun antwoord: men heeft ons gezegd, dat wij aldus moesten invullen.

In een ander geval bevatte een der briefjes: onschuldig, met verzachtende omstandigheden.

ITALIË.

Rome, 20 maart. De heer *Micard*, secretaris van den kardinaal *Dupont*, is gedurende 48 uren te Rome geweest, om met den generaal *Baraguay d'Billiers* het ceremonieel te regelen der ontvangst van *Pius IX*, die hem zijn verlangen zoude hebben doen betuigen hem nog in Rome te zullen vinden, om hem openlijk bewijzen van zijne tevredenheid te kunnen geven.

Men schijnt echter zeer te vrezen dat de nitslag der verkiezingen te Parijs den terugkeer van Z. H. op nieuw zal uitstellen.

Napels, 20 Maart. De invloed der gebeurtenissen die onlangs te Palermo hebben plaats gehad, doet zich hier steeds gevoelen, waar geen nacht voorbij gaat zonder dat er onderscheidens in-heratenis-nemingen plaats hebben. Heden gaat het aantal staatkundige gevangenen in het koninkrijk Napels en Sicilië, het ongelooftelijk cijfer van 33,000 te boven zoo als door het hoofd der algemeene politie aan eenen diplomatieken gezant verzekerd werd, en van deze 33,000 personen moeten er 1400 door ééneu advocaat verdedigd worden.

Niet slechts worden er, zoo als de dagbladen sedert eenigen tijd melden, allerlei soort van bedreigingen gebezigd om petitiën te teekenen, waarbij de afschaffing der constitutie verzocht wordt, maar zelfs had de Koning, die bij de vrome wreedheid van eenen *Lodewijk XI*, even bijgeloovig is, in het laatste provinciaal concilie der bisschoppen van Napels, door zijnen aartsbisschop, den jongen kardinaal *Riario*, doen verzoeken, dat men hem zoude ontslaan van den eed dien hij op diezelfde constitutie, welke, schoon geschorscht, toch noch bestaat, gezworen had.

Dit verzoek, dat door het concilie zeer koel werd ontvangen, is met algemeene stemmen van de hand gewezen, na eene zeer merkwaardige redevoering van den Eerw. Pater *Spaccapietra*, superior van het klooster der Lazzaristen alhier; die dan ook genoodzaakt is geweest voor eenigen tijd de wijk te nemen naar Rome, om het gevaar te ontgaan van in eenen kerker te boeten voor den moed dien hij bezat om openlijk een eerlijk en braaf priester te zijn.

SPANJË.

Madrid, 19 maart. Uit Grenada wordt aan den *Heraldo* geschreven: De provincie is een nieuw Californië geworden. Men ziet hier dezelfde geestdrift, dezelfde verwachtingen en dezelfde kansen op rijkdom. Sedert eenwen is bij het volk het geloof levendig, dat de Douro goudzand met zich voert en zijn naam is er het bewijs van; men heeft thans echter ontdekt dat niet in de rivier, maar in de uitgestrekte vlakten, welke Grenada omgeven, het zoo kostbare en zoo gezochte metaal aanwezig is; aan den civielen gouverneur zijn reeds meer dan 100 monsters van stofgoud aangeboden. De bewoners van Huerta, Vega, Monachil Dilar en la Zubia verkeerden in zeer opgewonden staat, omdat het bij hen is, dat het kostbare zand gevonden worden niemand houdt zich met iets anders bezig dan het te wasschen en het goud te zuiveren. Ik heb gisteren de streek bezocht, welke men *Dona Juana* noemt en waar het goudzand het overvloedigst is. Ik zag daar ruim 300 personen bezig met het goud zoeken. Indien daar behoorlijke machines werden aangebragt zou men er aanzienlijke hoeveelheden goud kunnen krijgen. Deze ontdekking komt deze ongelukkige provincie bijzonder te stade.

Binnenlandsche Berigten.

Amsterdam, 17 maart. Wij vernemen met genoegen, dat de lust tot deelneming in het door den heer *Wenckebach* ontworpen plan, tot daarstelling eener telegraphische linie tusschen Amsterdam en het Nieuwe Diep, en vestiging te dien einde eener *Nederlandsche Telegraaf-Maatschappij*, hoe langer hoe meer is aangewakkerd, zoo zelfs, dat, indien onze informatiën juist zijn, er slechts een gering getal aandeelen te plaatsen zoude overblijven. (A. C.)

— Sedert eenige dagen circuleert te Gouda eene lijst, tot deelneming bij aandeelen van een gulden wekelijks, in eene aan te leggen, geregelde beurt-

vaart door middel van sloom-schroefbooten tusschen Gouda en Engeland, of zoodanige andere buitenlandsche havens als dienstig zal worden geacht. Bij dit hoofddoel zal als bijzaak ook een expeditie-kantoor worden opgericht. Door onderscheidene goeide ingezetenen dezer stad en omstreken, zijn reeds aangeden genomen, welke voor drie jaren verbindend zijn. (A. C.)

Amsterdam, 28 maart. Het ongunstige weder, waardoor de jongste dagen zich alhier kenmerkten, heeft zich op andere plaatsen, buitenlands, ook scherp doen gevoelen. Te Antwerpen en Parijs onder anderen sneeuwde en hagelde het bij afwisseling en stolde op diverse plaats het water tot ijs. Een sterrekundige te Brugge, de heer Forster, maakt de opmerking, dat de heerschende koude moet toegeschreven worden aan het aantal en de grootte der vlekken, welke men thans op de zon waarneemt. Zaterdag jl. met een nitwuntenden telescoop, hiernaar een onderzoek instellende, bevond hij zeven breede en ronde vlekken op de oppervlakte, en nog eenige andere vlekken. Deze laatste wisselden met groote snelheid van plaats.

Men herinnert zich dat, volgens de meening van Herschel, deze zonne-vlekken den slechten staat des weters aanwijzen, en uit de ervaring is gebleken dat er dit jaar, bij den opgang der zon, eene strenge koude heerschte. Wanneer de zonne-vlekken beginnen te verminderen, bestaat er hoop dat eerlang schoon weder zal volgen. (A. C.)

's Gravenhage, 27 maart. De commissie, bestaande uit de leden van Gedeputeerde Staten, die zich, onder het voorzitterschap van den minister van Binnenlandsche Zaken, bezigt houdt met de voorbereidende werkzaamheden, tot het vervaardigen der kieswet, heeft heden alhier hare derde vergadering gehouden.

's Gravenhage, 28 maart. Gisteren voormiddag en des avonds heeft de commissie van Gedeputeerde Staten aan het ministerie van Binnenlandsche Zaken eene vergadering gehouden en heden heeft hare laatste zitting plaats gehad.

— Heden middag heeft Z. Exc. de minister van Binnenlandsche Zaken in het hôtél het Keizershof, aan de leden der commissie van de Gedeputeerde Staten, welke aan de vergaderingen hebben deel genomen, een diner gegeven.

Utrecht, 26 maart. De Palm-paardenmarkt was gisteren alhier druk bezocht, doch meer voorzien van paarden dan van koopers. Er waren aangebragt 1130 paarden van verschillende hoedanigheid. Ofschoon vele Fransche kooplieden tegenwoordig waren, was de afrek niet zoo groot als in andere jaren. De fraaiste paarden werden tusschen de f 300 en f 400 verkocht. (U. C.)

Leeuwarden, 27 maart. Buitengewone vergadering der Provinciale Staten van Friesland op dingsdag den 26sten dezer.

Na lecture van het gebed en de magtiging des Konings tot het houden dezer buitengewone vergadering (welke laatste voor notificatie wordt aangenomen) geeft de voorzitter kennis van het aan den heer C. Trosle, te Workum, op zijn verzoek, verleend eervol ontslag als lid der staten en van diens vervanging door den heer J. W. Meijer aldaar. De nieuw gekozen, daarna binnen geleid zijnde, legt in handen van den voorzitter de gevorderde eeden af en neemt daarna zitting, waardoor het getal aanwezige leden tot 42 geklommen is.

Daarna is aan de orde het in nadere overweging nemen van de algemeene provinciale begrooting, dienst 1850, betrekkelijk zeker daarop voorkomend punt, van den volgenden aard:

Bij Koninklijk besluit van 11 december 1828 no. 5, werd aan de provincie Friesland tot aflossing en rentebetaling van het voor de groote wegen in dat gewest, opgenomen kapitaal, afgestaan de opbrengst der tollon op die wegen geheven wordende. Het eigenlijke punt in kwestie is nu, of die opbrengst, zoo als tot hertoe geschied is, ook verder integraal aan de provincie behoort te worden uitgekeerd, nadat sedert eenige jaren gebleken is, dat zij de behoefte voor de aflossing, enz., vrij aanzienlijk te boven gaat.

Het departement van Finantiën, welks gevoelen door Gedeputeerde Staten gedeeld wordt, wil uit dien hoofde met 1850, de nitkeering der opbrengst beperkt zien tot het voor de provincie volstrekt benoedigde, terwijl de Provinciale Staten daarentegen uit het genoemde Koninklijk besluit afleiden, dat aan de provincie het integraal bedrag der opbrengst toekomt. tot zoo lang de aflossing geheel is afgeloopen (1855) waartegen zij echter bereid zijn, het te veel ontvangene of niet benoedigde, aan 's rijks kas terug te geven, ten welken einde een post van f 30,000 op de provinciale begrooting van 1850, eendeels als vermoedelijke opbrengst in ontvang, maar ook anderdeels ter restitutie aan het rijk in uitgaaf wordt gebragt.

Op de staatsbegrooting van 1850 is echter, ten gevolge der in deze kwestie door het departement van Finantiën en Gedeputeerde Staten opgevatte meening, de som van f 31,000 niet opgenomen, weshalve zij ook niet aan de provincie kan worden uitgekeerd. Er bestaat dus noodzakelijkheid, dat die som van de provinciale begrooting voor 1850 wegvallt, waar tegen, de zaak op zich zelve beschouwd, geen bezwaar bestaan kan, omdat er uit het te veel ontvangene van vroegere jaren, genoegzame gelden

voorhanden zijn, ter voldoening der aflossing van dit jaar.

Gedeputeerde Staten stellen derhalve de bedoelde weglating, zoo in ontvaug als in uitgaaf, voor en de posten zelve alleen voor memorie te stellen, onder voorbehoud lo. van alle regt uit kracht van het meergenoemd Koninklijk besluit; en 2o. dat gemelde aanbrenst voor memorie plaats vindt, zonder eenige gevolgtrekking ten aanzien eener volgende begrooting. — Na langdurig beraadslagen, waarbij het voorstel van Gedeputeerde Staten door de heeren: Albarda, v. d. Veen, T. A. M. A. Andringa de Kempenaer, G. N. Mulier, J. A. Lijcklama à Nijholt en Tromp bestreden, terwijl het door den voorzitter en den heer O. R. Andringa de Kempenaer verdedigd wordt, is met 22 tegen 20 stemmen conform bovenstaande conclusie, besloten geworden.

De vergadering wordt daarop geadjourneerd tot dingsdag den 2den april aanstaande, ten einde alsdan te behandelen een ander spoed vereischend punt, waaromtrent de vereichte Koninklijke magtiging oogenblikkelijk nog niet was ingekomen. (P. F. C.)

Middelburg, 25 maart. Heden heeft eene buitengewone vergadering der Provinciale Staten van Zeeland plaats gehad, lo. om te beslissen, of de districts-commissarissen hunne betrekking ten koste der provinciale fondsen zullen blijven waarnemen; en om 2o. over te gaan tot de vervulling der vacature, in het collegie van Gedeputeerde Staten, ontstaan door het overlijden van mr. M. P. M. van Visvliet.

De vergadering werd als ten vorigen jare in het openbaar gehouden, en bij ongestooidheid van den heer gouverneur, gepresideerd door den heer J. J. Sprenger, lid der Gedeputeerde Staten.

Na kennis te hebben bekomen van de redenen der afwezigheid van sommige leden der staten, de beoediging van de nieuw benoemde leden, en na voorlezing van 2 verzoeken van 14 der 17 burgemeesters in het 4de district, houdende verzoek om continuatie der districts commissarissen, werd namens Gedeputeerde Staten een vrij uitvoerig praeadvies voorgelezen, waarbij om verschillende redenen, het aannemen der districts-commissarissen, zelfs ten laste der provinciale middelen, voor den geregelde loop der zaken in dit met breede stroomen doorsaeden gewest, als doelmatig en wenschelijk voorgesteld werd.

Nadat dit praeadvies eenige discussie had uitgelokt, is het bij de stemming gebleken, dat de meerderheid der staten zich tegen het behouden der districts-commissarissen ten laste der provincie heeft verklaard.

Een nader voorstel van Gedeputeerde Staten om de districts-commissarissen onder den titel van gedelegeerden van het gewestelijk bestuur, met eene jaarlijkse toelage van f 500 te behouden, werd met overgrote meerderheid verworpen. De vergadering heeft daarop aangenomen het voorstel van jur. mr. M. C. Paspoort van Grijpskerke, om de districts-commissarissen, die zich op verzoek der Gedeputeerde Staten, sedert 1 januari jl. met de voortdurende leiding der zaken tot dusver hadden willen belasten, uit de provinciale middelen te salariëren, gerekend tot en met 31 maart 1850.

Aan de orde zijde de verkiezing van een lid der Gedeputeerde Staten uit den stedelijken stand, wordt door den heer D. Yltenhooven voorgesteld, om deze benoeming aan te houden, tot eene volgende zitting der staten, die zamengesteld zal kunnen zijn, volgens de eerlang te verwachten nieuwe provinciale wet, waarbij voor deze provincie slechts 4 leden in gemeld collegie zullen zitting kunnen hebben.

Dit voorstel genoegzaam ondersteund zijnde, is door den voorzitter in rondvraag gebragt, en bij meerderheid aangenomen, zoodat dit punt aangehouden is, waarop deze buitengewone vergadering door den voorzitter werd gesloten. (N. B. C.)

Tiel, 26 maart. Wij vernemen van goederhand, dat de wet op de regterlijke organisatie door onzen minister van Justitie is in gereedheid gebragt, en thans bij den Raad van State in overweging is. Volgens zijn ontwerp zouden wij vier geroegthoven behouden, één gevestigd te Groningen, één te Arnhem, één te Amsterdam en één te 's Hertogenbosch. De jurisdictie der vier hoven zou op dezelfde wijze geregeld worden als onlangs de verdeling van het rijk door den minister van Binnenlandsche Zaken voor het vaststellen van den census. Onder Groningen zouden dus de provinciën Friesland, Groningen en Drenthe; onder Arnhem de provinciën Gelderland, Overijssel en Utrecht; onder Amsterdam de provinciën Noord- en Zuid-Holland; en onder 's Hertogenbosch de provinciën Noord-Brabant, Zeeland en Limburg ressorteren. Dit voorstel zou vergezeld gaan van eene aanzienlijke uitbreiding der roegtsmagt van de arrondissements-regtbanken en de kantongeregten in strafzaken. Met belangstelling wordt de mededeeling van dat wets ontwerp te gemoet gezien, om het in al zijne bijzonderheden te leeren kennen. Algemeen toch is de overtuiging bij alle zaakkundigen gevestigd, dat er geen onderwerp is, waarbij vereenvoudiging en bezuiniging tevens zoo zeer leiden kan tot nut en voordeel van de ingezetenen, als bij de regtsbedeeling. (T. C.)

Arnhem, 27 maart. Gisteren en eergisteren avond had alhier plaats de jaarlijkse tentoonstelling van teekenkunst der leerlingen bij het teekengenootschap *Kunstoeffening*, in het voor eenige jaren

nieuw en wel ingerigt gebouw van dat genootschap. De opkomst van een talrijk en aanzienlijk publiek getuigde van de belangstelling van Arnhem's ingezetenen in den bloei dezer inrigting, waar behalve aan de contribuierende leerlingen, aan een groot aantal jongelingen, kosteloos grondig onderwijs wordt gegeven in het handteekenen en in de bouwkunde. — Eene keurige verzameling van teekeningen, waaronder vooral die naar het pleister en levend model, en die in de bouwkunde, loffelijke vermelding verdienen, leverde het bewijs van een doelmatig onderricht en van de goede vorderingen der leerlingen.

Vele kunstliefhebbers en kunstoeffenaars van hier en eenige omliggende plaatsen, hadden, door het inzenden van hunnen arbeid, den luister dezer kunstbeschouwing helpen voltooien; zoo in ecranon en Oost-Indische inkt, als in olieerw kwamen vele zeer verdienstelijke stukken voor. Hulde zij daarvoor toegebragt aan de verdiensten der vervaardigers! Zij toch leverden het bewijs, dat ook hier met vlijt de kunst wordt beoefend, en steeds toenemende belangstelling ondervindt. Blijve dan ook deze, wellicht de nuttigste, inrigting dezer stad, aan haar doel beantwoorden! Onder hare verdienstelijke directeuren en bekwame onderwijzers zal zij zulks, wanneer zij meer en meer de welverdiende medewerking en ondersteuning der meervermogende ingezetenen dezer stad mag ondervinden.

Met de door den boekhandelaar M. H. BINGER, aangekondigde *Prachtausgave van VONBELS Dichtwerken*, zal eerlang een aanvang worden gemaakt. De ondergeteekende wenscht den tekst des dichters zoo zuiver mogelijk terug te geven, en tevens de daarbij te voegen verklaring en aantekeningen zoo volledig mogelijk te maken. Hij richt daarom by dezen een bescheidene uitnodiging tot allen, die in het bezit mochten zijn van oude en min bekende uitgaven van een of meer van VONBELS werken, van handschriften des dichters, van historische of kritische beschouwingen van zijne voortbrengselen of van eenige andere stukken, van welken aard ook, VONBEL betreffende, om die, voor eenigen tijd, hem, tegen behoorlijk bewijs van ontvangst, ten gebruikte te willen afstaan, en die in dat geval te doen toekomen aan het adres van bovengenoemden boekhandelaar, te Amsterdam, op de Heerengracht over 't Park. Amsterdam, maart 1850.

J. VAN LENNEP.

Mengelwerk.

Varia.

's Gravenhage, maart.

STAATSMANNEN IN FRANKRIJK.

Of de handelwijze der heeren MOLÉ, THIERS, DE BROGLIE en DE MONTALEMBERT strookt met de zuiverste vaderlandsliefde, dit is eene vraag die voegzamer zou kunnen worden beoordeeld, door eene regibank, minder verward door den dwarrel der tegenwoordige omstandigheden, dan thans het Fransche volk is. Toen de President, den eigen avond der Parijsche verkiezingen, hen liet roepen om met hen raad te plegen over de zaken der natie, zou slechts één gevolg mogelijk geschenen hebben aan een Engelsch staatsman van aanzien, of aan een parlementair hoofd van zoodanig gezag, als in vroeger dagen Fransche staatsmannen omgaf. De persoon, door het hoofd van den staat ontboden, had den last des bestuurs moeten aannemen of afwijzen, had het bevel des schips moeten aanvaarden, of zich in de passagierskajuit hebben moeten begeven. De bestaanbaarheid van eenen middenweg, het geven van raad en ondersteuning, zonder individuele verantwoordelijkheid of persoonlijk gevaar, is een verschijnsel van die phase van politiek, welke zich voor het eerst in februari 1848 voordeed. Volgens de regels van staatsplicht, ten dien tijde geïnaugureerd, moeten die staatsmannen worden beoordeeld, zoodra publicisten de gemeene wet van revolutie zullen hebben geregeld. Intusschen moeten wij, die vóór de verschijning van dat welboek leven, ons pogen te rigten op het licht 't welk wij bezitten, en het gedrag der Fransche parlementaire hoofden verklaren, door hun de bevoegden toe te schrijven, die onder soortgelijke omstandigheden, invloed zouden kunnen oefenen op de handelingen van gewone menschen. Éene verklaring van hun doof blijven voor de vloeijende uitnodigingen van den President en de luide vorderingen der crisis, is te natuurlijk, en is te zeer op ieders tong geweest, dan dat zij zou kunnen worden voorbij gezien. Misschien — om het toepasselijke woord te bezigen — pruilten zij steeds. De gevaren erkennende, welke zouden kunnen gelogen zijn in en voortvloeijen uit de verkiezing van drie socialisten door de hoofdstad, laten zij nogtans bemerkten, dat zij geboren waren, en dezelve te bestijgen onder eene monarchie, en niet onder eene republiek. Men kent de oude historie van eenen doeler, zoo nauwgezet een opvolger van de lijn welke de etikette der kunst had getrokken, dat zoodra eene inwendige kwaal zich in eene zweer aan de huid ontwikkelde, hij zijnen patiënt beval eene chirurgische te ontbieden, en het huis verliet. De heeren MOLÉ en THIERS geven toe, dat, zoo lang de verschijnselen der chronische ziekte, waaraan Frankrijk lijdt, bestonden in verraad en zamenspanning tegen eenen gekroonden bewindhebber, het konne zaak was

recepten te schrijven; doch als dezelfde euvelen zich voordoen in eene maatschappij aan wier hoofd een President staat, dan zeggen zij, raakt het den anderen tak der professie, en willen zij zich slechts inlaten met nu en dan een consult bij te wonen, in buitengewone gevallen. Deze, althans, is de verklaring welke hant Parijs aannemt. Wij voor ons zijn zeer geneegen, geloof te hechten aan het bestaan van andere en betere redenen voor hante weigering om het roer te aanvaarden. Zij bewaren zich zelven misschien voor het toppunt des gevaars, en meenen wellicht, gelijk wij doen, dat de gebeurtenissen die nu onlangs hante partij een' panischen schrik aanjoegen, geenszins het vreeslijkste daargestellen der gevallen, die hun land wachten. Voor de *Triarii* des Behouds is het nog geen tijd om de spits af te bijten. De vijandelijke scharen vertoonen nog geen zoo dreigend front, en de kampende geleeders zijner eegen strijders zijn nog niet zoo doorbroken, dat de tweede NAPOLEON zijne oude garde in het vuur beoefte te roepen. De eenige maatregel, welke de plegtige raad der vaders van den staat aangaf, was de substitutie van den heer BAROCHE in de plaats van den heer BARROT, aan het ministerie van Binnenlandsche Zaken. Het Parijsche publiek kan zich niet genoeg verwonderen over de onbeduidendheid der teelt welke de arbeid der week baarde. De benoeming van den heer BAROCHE beduidt echter iets, en dat wel iets, wat wij met geen bijzonder genoeg ontwaren. Wij lezen het antwoord van de conservatieve hooffden op de uitdaging van Parijs, in eene verandering welke de Binnenlandsche Zaken van Frankrijk toevertrouwt aan den officier van justitie, die ten minste drie vierden van de voornaamste democraten gevangen gezet of verbannen heeft. Wij besluiten er uit, dat de Behouders gezind zijn op het land te werken door middel van bloote kracht. Men zegt dat politieke vervolgingen, die reeds aan de orde van den dag zijn, nog tienvoudig zullen worden vermenigvuldigd, er zijn wetsontwerpen voorgedragen welke ten doel hebben de verbreiding van onmaatschappelijke vereenigingen tegen te gaan — doch die tevens den omloop van politieke kennis zouden kunnen hinderen — door een zegelregt op de dagbladen; terwijl er zelfs geruchten in omloop zijn betrekkelijk eenen staat van beleg aan drie militaire divisien op te leggen. Bij deze uitersten van repressie, zou men, naar beweerd wordt, nog moeten voegen de energieke toepassing der laatstelijk aangenomen wet, die den minister van Binnenlandsche Zaken veroorlooft de iagere schoolmeesters naar goedvinden af te zetten; terwijl een aan de Vergadering voorgesteld wetsontwerp, 't welk denzelfden ambtenaar wil bekleeden met de magt, om tot den tiens verkiesbaren post van *maire* te benoemen, met de volle kracht van de meerderheid zou worden doorgedreven. Al gevoelden wij ook geen bijzondere tegenzin tegen eenige dier maatregelen, als regtstreeks strekkende om de geringe overblijfsels van eigen werking, welke de plaatselijke centrums van Frankrijk nog behouden, te verzwakken, zoo zou de optelling derzeive alleen reeds genoeg zijn om bezorgdheid te baren. Waarop toch moet dat alles uitloopen? Wat uitzigt van vrede en veiligheid besluit dit verschiet van donkere schaduwen voor het oog dier gematigde staatsmannen, welke acht dagen geleden hunnen raad aan den President gaven? Voor de drift van 's Presidenten raadsliden in het aanbevelen van absolute maatregelen, zou, buiten kijf, eene verschooning kunnen geronden worden in de sijgende woede der Fransche partijen. »De Parijsche verkiezing» — zoide de minister van Justitie laatstelijk in de Vergadering — »is het einde der bevrediging.» Inderdaad, terwijl zij de socialisten aangemoedigd en met zelfvertrouwen vervuld heeft, heeft zij hunne tegenstanders bewogen, hunne dynastische verschillen te vergeten, in eene gemeenschappelijke verbolgenheid gelijk zij er vroeger nog geene hadden gevoeld. Moeijelijk ware er een afdoender kenmerk van deze partijkoorts bij te brengen, dan het incident, 't welk de vergadering bezig hield in hare zitting van den 15den dezer. Een der overdroevenste van de Parijsche dagbladen had eene lijst medegedeeld, van winkeliers die aan de hoogere standen verkoopen, en welke het beweerde voor de socialistische kandidaten gestemd te hebben. Of de namen juist vermeld waren — en het schijnt er hadden veel onjuistheden bij plaats — dit is van luttel betekenis. Het zou, alles wel beschouwd, hoogst bevreemdend kunnen schijnen, dat handelslieden van de *rue Richelieu* eenen vinger uitstaken, om den heer VIDAL of den heer DE FLOTTE in de Vergadering te brengen; maar het zou een nog veel vreemder verschijnsel worden, dat de partij der orde zich vereenigen zou om te vergewens hunne stemming in den ban te doen. Het bekaat juist een band slechts welke te lang de belangen zamenstrongelt — en dit is de band der *Handelsgemeenschap*. Maak dien band af, en de winkeliers blootelijk bij socialisten, werk of afzet hunne waren te zoeken, en het lot van Parijs wordt eene vraag van zenuwen en musketten. Proselvitas tot behoudende getoelens, zal ophouden in het oogenblik waarin de beroeringen der maatschappij worden, door de hoogere standen aan de

lagere te worden medegedeeld. Die waarheid is zoo duidelijk, dat zij herhaaldelijk door de minst scherpzinnige der Parijsche bladen is erkend; en echter bleven zoo velen blind voor het gevaarlijke der lijsten van de *Assemblée Nationale*. Doch de hevigheid dezer aanvallen van woede en schrik, is voldoende om alles te verklaren. De verstandigste Franschen schreeuwen nu luide, om de krachtigste maatregelen, schier eveneens als de man die het best bekend is met de wetten der electricke werking, zich souwtijds laat medeslepen door het instinct 't welk ons, bij een onweder eene schuilplaats doet zoeken onder eenen boom.

Weldadigheid.

De commissie voor de Spaarkas hier ter stede, verwtigt den belanghebbenden, dat zij hare wekelijkse zittingen voor den ontvang der stortingen, wederom zal aanvangen op zondag den 7den april aanstaande, des morgens tusschen 8 en 9 ure, in de zaal achter het raadhuis dezer stad.

Voorts, dat de bons na dien dag niet meer bij de winkeliers kunnen worden ingewisseld, doch gedurende den tijd der zittingen als gereed geld in de Spaarkas zullen worden aangenomen.

Advertentiën.

† † † Op vrijdag den 5den April 1850. des † † middags om twaalf uur, zal ten Raadhuis † † der stad *Doesborgh*, in het openbaar worden AANBESTEED:

Het BEKRIBBEN van den LINKER IJSELOEVER, boven de *Schipbrug*, langs de *Stads weide*, bestaande in het LEGGEN van een BLEESLAAG, PAK- en BESLAGWERK, over eene lengte van drie honderd ellen.

Waarvan door den Stads-Architect aanwijzing zal worden gedaan en het bestek ter Stedelijke Secretarie inmiddeels ter visie zal liggen.

De Notaris KOLFSCHOTEN, te *Arnhem*, zal op Woensdagen den 10den en 24sten April 1850, telkens des avonds om 7 uur, in het *Hof van Holland*, in de *Weverstraat* aldaar, op hoogen doen inzetten en sfinal verkoopen, om met 10. Mei 1850 te aanvaarden:

Het BUITENGOED, genaamd *DE KLEINE SLUIS*, alleraangenaamst gelegen onder *Elden*, nabij *Arnhem*, aan den Grooten Weg op *Nijmegen*, bestaande uit HEERENHUIS, bevattende acht gedeeltelijk behangen en geplafonneerde KAMERS, twee DIENSTBODEN-KAMERS, twee KEUKENS, WELWATERPOMP, ACHTERHUIS met STALLING voor Paarden en Vee, TUIN, BOOMGAARD en WEIDELAND, benevens VISSCHERIJ in de *Gist*; te zamen groot 4 Bunders, 56 Rooden en 30 Ellen.

Het Huis is elken Dingsdag en Woensdag van 11 tot 3 uur voor een ieder te zien; aanwijzing zal op het Goed gedaan worden, terwijl nadere informatiën wegens de verkoopsvoorwaarden verkrijgbaar zijn ten Kantore van voormelden Notaris. — *Brieven franco.*

† † † Degenen die iets verschuldigd zijn aan, † † of te vorderen hebben van, de nalatenschap van Wylen den Heer HENDRIK JAN BOLTkamp FORTUIJN, gewoon hebbende te *Arnhem*, worden verzocht daarvan vóór den 1sten Mei 1850, betaling of opgave te doen ten Kantore van den Notaris VAN ECK, te *Arnhem*.

† † † Een fatsoenlijk JONGELING van de † † Protestantse Godsdienst, oud Twintig jaren, die ruim Vier jaren in het vak van TABAK en KRUIDENIERSWAREN werkzaam geweest is, zag zich gaarne als BEDIENDE in genoemde betrekking met 10. Mei aanstaande geplaatst, tegen genot van Kost, Inwoning en Salaris; bewijzen van goed gedrag enz. kunnen ten allen tijde worden geproduceerd. — Iemand hierop reflecterende, verwoege zich bij den Boekbinder W. J. DE JONGH, in de *Koningstraat* te *Arnhem*, onder Letter X.

W. A. COOPMAN, Kleermaker, Oeverstraat B. No. 105.

Heeft de eer het geëerde Publiek te berigten, dat hij heeft ontvangen een nieuw Assortiment HEEREN MODES-ARTIKELLEN, alles uit de beste Fabrieken en fijnste kwaliteit, als: fijne LAKENS in alle kleuren, DRAPS COUSÉ, CUIR DE LAINE, SATIN DE LAINE, BUKSKIN, Zijden en Cachemieren VESTEN STOFFEN, Zijden en Satijnen LIONSCHES DASSEN, COLS en BRETELS, HOEDEN volgens de nieuwst uitgevonden bewerking, die in sijnste lighheid, net en soliede werk en prijs, de andere

verre overtreffen, en nog eene menigte andere Artikelen. Beveelt zich in de gunst van het geëerde Publiek en zal geene moeite sparen, hieraan naar wensch te voldoen.

Buikloop, (diarrhe) en andere ongesteldheden der ingewanden worden door de Pillen van HOLLOWAY genezen.

In dit jaargetijde, zijn de ongesteldheden op de ingewanden vrij algemeen, en worden veelal veroorzaakt door overmatig gebruik van groenten en fruit. Men gebruike dan de Pillen van HOLLOWAY, welke van een zoo versterkenden aard zijn, dat zij spoedig de maag herstellen en de spijsvertering bevorderen. Ook worden gal en leverziekten door dezelve genezen: daarom kunnen diegenen, welke de Oost- en West-Indiën bewonen, geen beter middel bezigen dan deze Pillen. Ook als huismiddel zijn dezelve onvergelykelyk, zij kunnen gerustelyk gebruikt worden door personen van beider geslacht, en in elken leeftijd.

Door het vermoerdeld debiet zijn de Prijzen thans de volgende.

Doosjes Pillen van f 0.90, f 2.10, f 3.30, f 7.75, f 15.50, f 23.50; Potjes Zulf van f 0.90, f 2.10, f 3.30, f 8.15 f 15.90 f 23.90.

Zijn op franco-aanvraag à contant te bekomen; bij den Heer F. ROMELIN, Fz., Depôthouder te *Arnhem*; alsmede te *Londen*, Strand 244, HOLLOWAY'S Etablissement.

* * Heden is bij BLUSSE EN VAN BRAAM, van de pers verschenen en alom tot 50 Centen te bekomen:

BRIEF

VAN

INGEZETENEN VAN RIDDERKERK

AAN DEN HEER

M^r. J. R. THORBECKE,

Minister van Binnenlandsche Zaken,

OVER

DADEN.

Burgerlijke stand.

ARNHEM:

Van 25 tot en met 28 maart.

Ondertrouwd: J. T. Frenk, 46 j., en H. J. Onstenk, 44 j.

Gehuwd: F. J. H. Kessels met E. F. Kieviet.

Bevallen: E. Kuster, geb. Wallings, D. — A. Eijt, geb. Ebbink, D. — A. J. Moes, D. en Z. — M. Ter Wolbeek, geb. Heidekking, 2 D. — T. Frederiks, geb. Lobbers, Z. — G. Elissen, geb. Kersten, Z. — M. A. Willemsen, geb. Hartemink, D. — J. Harmsen, geb. Lodewijks, Z. — B. Oostendorp, geb. Gesink, Z. — E. Gravestein, geb. van der Ster, D. — J. T. Frederiks, geb. Drost, D. — M. W. Peters, geb. Otten, D. — J. W. Weimar, geb. Aubert, Z.

Overleden: Doodgeb. D. van J. Heso en T. Sanders. — J. F. ten Hagen, 6 w. — J. Leemars, echtgenoot van N. D. B. E. de Ruelle, 48 j. — Doodgeb. D. van G. van Heuven en J. H. Draver. — M. A. Onstenk, 11 j. 10 m. — A. van Gorkom, 1 j. — J. M. Ammon, wed. A. J. Kronenberg, 80 j. 10 m. — N. Vermeulen, huisvrouw van P. de Bondt, 42 j.

Marktprijzen.

NIJMEGEN, 26 maart.

Alhier was de middenprijs ter markt van gisteren: van de 799 verkochte mudden *Tarwe*, per Ned. mud f 6.92; van de 442 verkochte mudden *Rogge* f 4.09; van de *Gerst* was de hoogste prijs f 4.15 en de laagste f 3.90; van de *Boekweit* de hoogste prijs f 4.80 en de laagste f 4.50; van de *Haver* de hoogste prijs f 2.40 en de laagste f 1.80. — De prijs van de *Boter* was per Ned. pond f 0.54 à 0.64.

Waterhoogte te *Arnhem*.

Den 29 maart 1 El 6 Palm 4 Duim; gew. 0 D. gev. 2 D.

De prijs van een courant is f 5 in de drie maanden. Afzonderlijke nummers 10 cents. Advertentiën van één tot vijf regels f 1.00 en voor elke regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt voor elke plaatsing.

Te *Arnhem*, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.